

direkte udøver anden virksomhed end distributionsvirksomhed og forsyningsvirksomhed efter § 25, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Der er således mulighed for, at miljø- og energiministeren kan tillade, at de regionale naturgasselskaber f.eks. kan indgå i et samarbejde om andre kommunale forsyningsaktiviteter. Det er ikke hensigten at benytte bestemmelsen til at forhindre gennemførelsen af et fornuftigt samarbejde mellem f.eks. et fælleskommunalt, regionalt naturgasselskab og et andet energiselskab. Som nævnt ovenfor er det dog vigtigt at sikre, at værdierne i gasektoren ikke herved føres over i andre energiselskaber, og det kan f.eks. blive nødvendigt at stille krav om, at nye aktiviteter skal foregå i selskaber med begrænset ansvar. ...

I henhold til stk. 3 kan miljø- og energiministeren godkende et samarbejde mellem to eller flere kommunale fællesskaber, som udøver naturgasforsyningsvirksomhed efter stk. 1, om en fælles og samtidig afvikling af den gæld, som ved lovens ikrafttræden påhvilede fællesskaberne, herunder at de kommunale fællesskaber bidrager til hinandens gældsafvikling. Bestemmelsen skal ses i lyset af Skt. Hans-aftalen, hvoraf det blandt andet fremgår, at de regionale selskaber, som tilslutter sig aftalen, skal etablere et samarbejdsselskab, som er det juridiske og økonomiske grundlag for en samlet, fælles afvikling af gælden, således at selskaberne afvikler deres gæld i samme takt og bliver gældfri på samme tidspunkt.

Bemyndigelsen til miljø- og energiministeren tænkes anvendt med henblik på at sikre, at Skt. Hans-aftalens målsætning om, at selskabernes nuværende gæld skal være afviklet senest i 2014, vil kunne nås i et samarbejde mellem selskaberne gennem deltagelse i det omtalte samarbejdsselskab, herunder at de regionale selskaber om nødvendigt vil kunne bidrage til hinandens gældsafvikling. Det bemærkes, at de regionale selskabers etablering af samarbejdsselskabet vil skulle godkendes af Indenrigsministeriet og eventuelt også af Europa-Kommissionen efter EF-traktatens statsstøtteregler. Der henvises til de almindelige bemærkningers afsnit 3.5.3. om forholdet til statsstøttereglerne.

De eksisterende fire fælleskommunale, regionale naturgasselskaber, Hovedstadsregionens Naturgas, Naturgas Fyn, Naturgas Midt-Nord og Naturgas Sjælland, vil efter lovens vedtagelse kunne fortsætte deres nuværende aktiviteter. En række af aktiviteterne er tæt knyttet til den i stk. 1 nævnte distributions- eller forsyningsvirksomhed og vil således ikke kræve tilladelse efter stk. 2. Det drejer sig f.eks. om projektering af naturgasinstallationer i forbindelse med omstilling til naturgas samt anskaffelse og udskiftning af gasfor-

brugende installationer, finansiering af kundernes udgifter i forbindelse med omstilling til naturgas eller anskaffelse af nye naturgasforbrugende installationer og udførelse af service på kundernes installationer. Med hensyn til sideordnede aktiviteter, som ikke har samme tætte tilknytning til forsynings- eller distributionsvirksomheden, vil der blive udstedt tilladelse i medfør af stk. 2 til de nuværende aktiviteter. Det drejer sig f.eks. om salg af kortdatabaser, salg af administrative ydelser til kraftvarmeværker og systemekspor.

Til § 6

Bestemmelsen indeholder definitioner af forskellige begreber, som anvendes i lovforslaget.

Til kapitel 2

Naturgasforbrugernes stilling

Til § 7

Bestemmelsen i stk. 1 er med til at fremme forbrugerbeskyttelsen ved at skabe klare regler for, hvilke kunder forsyningspligtige selskaber skal forsyne. Bestemmelsen sikrer, at forbrugere i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til varmforsyningsloven og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, har ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas. Det indebærer, at de pågældende forbrugere har ret til et leveringstilbud på faste vilkår fra et forsyningspligtigt selskab, jf. kapitel 4, og ret til valg af leverandør, i det omfang det følger af reglerne fastsat i medfør af § 8.

Det bemærkes, at forsyningspligten ikke kun omfatter forbrugere uden markedsadgang, men også forbrugere som har, men ikke gør brug af muligheden for frit at vælge leverandør. Forsyningspligten omfatter også produktionsanlæg, der i medfør af varmforsyningsloven er pålagt at anvende naturgas.

Der er ikke tilsvarende bestemmelser om forsyningspligt i den eksisterende lovgivning, men efter varmforsyningslovens regler udarbejdes kommunale varmforsyningsprojekter i samarbejde med energiselskaber, herunder projekter for områder, som udlægges til naturgasforsyning. Dette indebærer i praksis, at naturgasselskaber har forsyningspligt i områder udlagt til naturgasforsyning.

Bestemmelsen i stk. 2 skal sikre, at et forsyningspligtigt selskab ikke stilles i en urimelig situation ved at være forpligtet til at levere naturgas i tilfælde, hvor selskabet ikke er sikret fuld omkostningsdækning, fordi forbrugeren samtidig har valgt at få naturgasleverancer fra en anden leverandør. En sådan situation kan f.eks. opstå, hvis forbrugeren kun ønsker leveran-